Uitspraak Geschillencommissie Kifid nr. 2025-0617

(mr. R. Imhof, voorzitter, A.H.J. Alfrink, mr. dr. ing. A.J. Verdaas, leden en mr. A.M.C. Dello, secretaris)

Datum uitspraak	30 juli 2025
Klacht van	De consument
Tegen	Coöperatieve Rabobank U.A., gevestigd te Amsterdam, verder te noemen de bank
Aard uitspraak	Bindend advies
Uitkomst	Vordering afgewezen
Bijlage	Relevante bepalingen uit wet- en regelgeving

Samenvatting

BKR-registraties. De consument klaagt over de door de bank geplaatste negatieve registraties (een achterstandsmelding (A) en een bijzonderheidscode 2). De consument stelt dat de registraties disproportioneel zijn en verzoekt om verwijdering. Naar het oordeel van de commissie weegt het belang van de bank bij handhaving van de registraties op dit moment zwaarder dan het belang van de consument bij verwijdering daarvan. Dat is mede omdat de financiële situatie van de consument nog niet voldoende structureel stabiel is en de schuld bij de bank nog niet is voldaan. De vordering wordt afgewezen.

1. Procedure

1.1 De behandelend commissie, verder te noemen de commissie, beslist op basis van het reglement en op basis van de door partijen aan Kifid ingestuurde documenten inclusief bijlagen. Het gaat om: 1) het klachtformulier van de consument; 2) de aanvullende stukken van de consument; 3) het verweerschrift van de bank; 4) de repliek van de consument en 5) de dupliek van de bank.

1.2 Partijen zijn opgeroepen voor een hoorzitting op 3 juli 2025. Op de hoorzitting was de consument aanwezig. Namens de bank was aanwezig: de heer [naam 1], medewerker BKR-desk. De bank werd professioneel vertegenwoordigd door mevrouw mr. M. van den Broek, advocaat te Den Haag.

1.3 De consument en de bank hebben gekozen voor een bindend advies. Dit betekent dat partijen elkaar aan de uitspraak kunnen houden.

2. Het geschil

Wat is er gebeurd?

2.1 In het verleden hield de consument een betaalrekening aan bij de bank met een krediet-faciliteit ‘Rabo Kort Roodstaan’ (hierna: het krediet). Daarnaast was aan zijn betaalrekening een creditcard gekoppeld.

De creditcard kende een bestedingslimiet van € 2.500,-. De betalingen met de creditcard werden maandelijks van het krediet afgeschreven. De bank heeft het krediet in het Centraal Krediet Informatiesysteem (hierna: CKI) van de Stichting Bureau Krediet Registratie (hierna: BKR) laten registreren. De rechten en verplichtingen die gelden tussen BKR en haar zakelijke klanten, waaronder de bank, worden geregeld in het toepasselijke Algemeen Reglement CKI (hierna: het reglement CKI).

2.2 In april 2020 is de kredietlimiet verhoogd naar € 2.600,-. Eind 2021 is er op het krediet een overschrijding op de limiet ontstaan, voornamelijk door afschrijvingen op de creditcard. Vanaf januari 2020 heeft de bank de consument diverse keren aangeschreven met het verzoek de overschrijding aan te zuiveren. Ook heeft de bank de consument meer dan eens gewaarschuwd voor een melding bij BKR als de overschrijding van de limiet niet op tijd wordt terugbetaald. Bij brief van 30 maart 2022 is het krediet opgezegd en de totale roodstand van € 7.863,69 opgeëist. Op 29 april 2022 heeft de bank een bijzonderheids-code 2 (opeising) in het CKI laten registreren. Omdat ook hierna betalingen uitbleven, heeft de bank op 24 mei 2022 een achterstandscode A in het CKI laten registreren. Op 30 mei 2022 heeft de bank de inning van haar vordering overgedragen aan een deurwaarder.

2.3 Op 21 juli 2022 is er door de consument een betaling gedaan van € 100,-. Op 20 april 2023 is er een betalingsregeling overeengekomen, waarbij is afgesproken dat de consument vanaf 1 mei 2023 maandelijks € 100,- zal betalen. Op 31 mei 2023 heeft de consument € 100,- betaald. Op 4 oktober 2024 heeft de consument € 2.400,- betaald. Op diezelfde dag heeft de consument opnieuw contact opgenomen met de bank met het verzoek de negatieve BKR-registraties (hierna: de registraties) te verwijderen. De bank heeft dit verzoek afgewezen, waarna hij zijn klacht bij Kifid heeft ingediend.

De klacht en vordering

2.4 De consument klaagt over de registraties en wil dat deze vroegtijdig worden verwijderd.

2.5 Aan deze vordering legt de consument ten grondslag dat de registraties een onevenredig grote inbreuk maken op zijn persoonlijke levenssfeer en dat deze disproportioneel zijn. Hij voert daartoe het volgende aan.

2.6 Eind 2021 zijn er betalingsproblemen ontstaan op het krediet. Deze problemen waren voornamelijk het gevolg van het door de consument voorschieten van bedragen voor materialen voor een project waar hij toen aan werkte en waarvan de facturen achteraf niet door de opdrachtgever van het project betaald werden. Dit heeft geleid tot een zakelijk conflict met de opdrachtgever. Het was de bedoeling van de consument dat zodra hij de gelden van het project zou ontvangen, hij de achterstanden op zijn betaalrekening en creditcard weer zou aanvullen. Door het conflict met de opdrachtgever was hij echter financieel niet in staat zijn achterstanden aan te zuiveren. Het conflict heeft geleid tot een rechtszaak. In juni 2024 heeft de kantonrechter de opdrachtgever veroordeeld om aan de consument € 11.588,07 te betalen.

Mede doordat het lang heeft geduurd voordat er een vonnis werd uitgesproken en er ook nog andere lopende schulden waren die de consument met dit bedrag wilde aflossen, is de vordering van de bank tot op heden nog niet volledig voldaan.

2.7 In maart 2022 heeft de consument een nieuwe woning gekocht. Vanwege de zeer slechte staat van de woning wil de consument een bouwdepot aanvragen voor een verbouwing van deze woning. De registraties belemmeren de consument bij zijn aanvraag voor een bouwdepot. Onderhoud van de woning is van spoedeisend belang want de staat van woning verslechtert met de maand. De slecht geïsoleerde woning is niet alleen een ongezonde woonomgeving voor de consument maar treft ook zijn gezin. Daarbij heeft de consument tijdens de zitting zijn belang aangevuld en aangegeven zijn zus te willen helpen bij het kopen van een woning. Ook hierbij ondervindt de consument hinder van de registraties.

2.8 De consument stelt dat hij de gehele vordering uit hoofde van het krediet, zijnde het in het CKI geregistreerde bedrag van € 2.600,- geheel heeft voldaan. De stelling van de bank dat er op het krediet nog een vordering openstaat van € 4.100,- is volgens de consument niet juist. Het bedrag van € 4.100,- betreft een overschrijding van de bestedingslimiet van de creditcard. Er is nooit een schuld van € 6.700,- door de bank bij het krediet geregistreerd. Ook is er geen ander krediet door de bank op naam van de consument in het CKI geregistreerd.

2.9 De consument voert verder aan dat de bank in zijn geval geen goede belangafweging heeft gemaakt. De consument heeft meerdere keren contact opgenomen met de bank en zijn situatie uitgelegd. Hoewel het incassobureau wel enig begrip heeft getoond, bleef de bank vasthouden aan de eis van betaling, zonder enige poging om zijn situatie in overweging te nemen of om samen tot een oplossing te komen. Ook verwijt de consument de bank de gebrekkige vastlegging van de communicatie. Dit heeft bij de consument tot veel onduidelijkheid geleid. Als financiële instelling heeft de bank de zorgplicht om haar klanten te ondersteunen in moeilijke tijden. Volgens de consument heeft de bank in dit geval niet gehandeld naar die zorgplicht. Dit alles heeft geleid tot veel stress bij de consument.

2.10 Sinds enige tijd werkt de consument in loondienst en beschikt hij per 1 april 2025 over een vast dienstverband. De vooruitzichten voor de consument zijn zeer goed. De consument geeft aan verder geen betalingsproblemen of andere financiële problemen te hebben. De situatie zoals deze zich heeft voorgedaan in het verleden was éénmalig. De consument benadrukt dat hij altijd zijn uiterste best heeft gedaan om zijn verplichtingen na te komen en het zeker niet een kwestie was van opzet of nalatigheid.

Het verweer

2.11 De bank heeft verweer gevoerd tegen de stellingen van de consument. Voor zover relevant zal de commissie bij de beoordeling daarop ingaan.

3. De beoordeling

Waar het om gaat

3.1 De commissie moet de vraag beantwoorden of het belang van de bank bij handhaving van de registraties zwaarder weegt dan het belang van de consument bij verwijdering hiervan. De commissie beantwoordt deze vraag bevestigend en licht dat hieronder toe.

Algemeen

3.2 De commissie stelt voorop dat de bank op grond van het tussen haar en het BKR geldende reglement CKI) verplicht is om van bepaalde feiten melding te maken bij het BKR. Zo is de bank verplicht te melden als een consument niet aan zijn betalingsverplichting op grond van een overeenkomst voldoet.[1] In zo'n geval wordt een achterstandscode A gemeld. Voordat zij overgaat tot het (laten) registeren van een achterstand, is de bank verplicht de consument te waarschuwen door middel van een vooraankondigingsbrief.[2] Als de bank de vordering heeft opgeëist, moet de bank daar melding van maken en wordt een bijzonderheidscode 2 geregistreerd.[3] Voor het registeren van bijzonderheidscodes is geen vooraankondigingsbrief vereist.

De BKR-registraties zijn technisch juist

3.3 De commissie stelt vast dat de consument niet klaagt over de technische juistheid van de coderingen A en 2. Gelet daarop zal de commissie een beoordeling van de technische juistheid van deze coderingen achterwege laten. De consument meent echter dat er onterecht geen einddatum is geregistreerd, op de volgende gronden. Er is sprake van twee losstaande vorderingen. Een vordering van € 2.600,- in verband met de roodstandfaciliteit en een vordering van € 4.100,- die het gevolg is van het gebruik van de creditcard. De consument stelt dat hij de vordering van € 2.600,- heeft voldaan en om deze reden de registratie behorend bij deze vordering moet worden aangevuld met een einddatum. Ook voert de consument aan dat de vordering van € 4.100,- niet door de bank in het CKI is geregistreerd.

3.4 Volgens de bank is hier sprake van een misverstand aan de kant van de consument. Op grond van artikel 17 van het reglement CKI wordt niet de hoogte van de vordering bij de registratie gemeld, maar de kredietlimiet. In het geval van de consument was dit € 2.600,-. De bank heeft in haar verweer en tijdens de zitting toegelicht dat de bestedingen met de creditcard worden afgeschreven van de betaalrekening bij de bank. Hierdoor komt het saldo op de creditcard maandelijks op '0' te staan.

[1] Artikel 12 lid 1 onder a reglement CKI.
[2] Artikel 39 lid 2 reglement CKI.
[3] Artikel 13 lid 1 reglement CKI.

Deze betalingswijze is conform de overeenkomst van 12 april 2020 met de consument waarin is vastgelegd:

"Betalingswijze
Aan het einde van elke maand moet het totale bedrag dat verschuldigd is door het gebruik van de Rabocard, aan ons betaald worden. Wij boeken dit af van de betaalrekening."

Omdat de consument onvoldoende saldo op zijn betaalrekening had, is er een forse debetstand op de betaalrekening ontstaan en is de kredietlimiet van € 2.600,- overschreden. Omdat de consument de kredietlimiet heeft overschreden, is de vordering die de bank op de consument had uit hoofde van de debetstand op de betaalrekening veel hoger (ruim € 6.700,-). Er is in dit geval sprake van één vordering, die nog niet volledig is voldaan. Pas op het moment dat de volledige vordering is voldaan, zal de bank conform het reglement CKI een werkelijke einddatum bij het krediet laten registreren, aldus de bank.

3.5 Naar het oordeel van de commissie heeft de bank voldoende aangetoond dat de vordering van € 4.100,- uit hoofde van het krediet is, wat betekent dat het krediet nog lopend is en het technisch juist is dat de bank bij het krediet geen einddatum heeft geregistreerd.

3.6 Nu de commissie van oordeel is dat de registraties technisch juist zijn en op die grond niet dienen te worden verwijderd of aangepast, zal zij beoordelen of de registraties op grond van een belangenafweging dienen te worden verwijderd.

Juridisch kader van de belangenafweging

3.7 Het verzoek tot verwijdering van de registraties moet worden beoordeeld op grond van de bepalingen van de Algemene verordening gegevensbescherming (hierna: AVG). De relevante bepalingen uit de AVG zijn opgenomen in de bijlage. Daarbij neemt de commissie het volgende als uitgangspunt.

3.8 De registraties houden op grond van artikel 4 lid 1 en 2 AVG een verwerking van de persoonsgegevens van de consument in. De bank is in dit kader verwerkings-verantwoordelijke. Artikel 6 lid 1 AVG bepaalt dat verwerking van persoonsgegevens alleen is toegestaan als ten minste aan één van de in dat artikel genoemde voorwaarden is voldaan. De rechtmatigheid van de registraties berust op de grondslag die is genoemd in artikel 6 lid 1 sub f AVG. Daarin is bepaald dat de verwerking van persoonsgegevens rechtmatig is wanneer deze noodzakelijk is voor de behartiging van de gerechtvaardigde belangen van de verwerkingsverantwoordelijke (de bank) of van een derde, behalve wanneer – kort gezegd – de privacybelangen van de betrokkene (de consument) zwaarder wegen dan die belangen.[4]

[4] Hoge Raad 3 december 2021, ECLI:NL:HR:2021:1814, te vinden op www.rechtspraak.nl.

3.9 Op grond van artikel 21 lid 1 AVG heeft de betrokkene echter te allen tijde het recht om vanwege met zijn specifieke situatie verband houdende redenen bezwaar te maken tegen de verwerking van hem betreffende persoonsgegevens. De verwerkingsverantwoordelijke staakt de verwerking van de persoonsgegevens, tenzij hij dwingende gerechtvaardigde gronden voor de verwerking aanvoert die zwaarder wegen dan de belangen, rechten en vrijheden van de betrokkene. Als het bezwaar van de betrokkene op grond van artikel 21 lid 1 AVG slaagt, dan heeft de betrokkene het recht dat zijn persoonsgegevens zonder onredelijke vertraging worden gewist.[5]

3.10 Er zal dus een belangenafweging moeten plaatsvinden op basis van artikel 21 lid 1 AVG, tussen enerzijds de belangen bij handhaving van de registraties en anderzijds de belangen van de consument bij verwijdering daarvan.

Belangenafweging

3.11 De belangen van de consument bij verwijdering van de registraties zijn weergegeven onder 2.6 tot en met 2.10.

3.12 De bank voert, samengevat, aan dat het belang bij instandhouding van de registraties zwaarder weegt dan het belang van de consument bij verwijdering ervan. De bank heeft toegelicht dat het belang bij instandhouding van de registraties volgt uit het tweeledige doel van de kredietregistratie. Volgens de bank heeft de kredietregistratie enerzijds tot doel om de consument te beschermen tegen overkreditering en dient deze anderzijds ter bescherming van kredietverstrekkers tegen kredietnemers die hun financiële verplichtingen niet (kunnen) nakomen.

3.13 Verder voert de bank aan dat de stelling van de consument dat de betalingsachterstanden in 2021/2022 zijn ontstaan doordat hij bedragen heeft voorgeschoten voor zijn opdrachtgever, niet blijkt uit de rekeningafschriften. In de periode dat de roodstand op de betaalrekening is opgelopen, is de creditcard voornamelijk gebruikt voor contante opnamen en uitgaven bij online casino's. Daarbij rechtvaardigt het geschil met de opdrachtgever niet dat consument ook nu nog zijn financiële verplichtingen niet nakomt en zich tot op heden niet inzet om een regeling met de deurwaarder te treffen. Dat de consument zijn uiterste best zou hebben gedaan om zijn verplichtingen na te komen, blijkt niet uit de bankadministratie en wordt ook niet door de consument onderbouwd. De aanleiding van de laatste betaling van € 2.400,- was volgens de bank de belemmering die de consument ervaarde bij het aanvragen van een nieuwe hypothecaire geldlening. De bank meent dat het niet van een goede betaalmoraliteit getuigt dat de consument pas overgaat tot betalen van een deel van de vordering op het moment dat hij met de negatieve gevolgen van de registraties wordt geconfronteerd. Er staat nog steeds een bedrag van ruim € 4.100,- open.

[5] Artikel 17 lid 1 sub c AVG.

Zo lang de consument zijn huidige financiële verplichtingen niet kan of wil nakomen, is bank van mening dat de consument beschermd dient te worden tegen het aangaan van nieuwe financieringen.

3.14 Hoewel de bank begrip heeft voor de wens van de consument om te verbouwen, is er geen belang aangevoerd dat dit de vroegtijdige verwijdering van de registraties rechtvaardigt. De consument heeft niet toegelicht waarom een verbouwing op dit moment noodzakelijk is en waarom niet kan worden gewacht tot het moment dat de registraties geen belemmering meer vormen bij het afsluiten van een financiering. Tijdens de zitting heeft de consument aangegeven zijn zus te willen bijstaan bij de aankoop van een woning. Ook hiervan heeft de consument de noodzaak en urgentie niet aangetoond. De belangen bij verwijdering van de registraties die de consument heeft aangevoerd, zijn onvoldoende onderbouwd en wegen op zichzelf niet zwaar genoeg om de registraties aan te passen of te verwijderen, aldus de bank.

3.15 De commissie is van oordeel dat de bank met hetgeen hiervoor onder 3.12 tot en met 3.14 is vermeld, heeft aangetoond dat haar belangen dwingende gerechtvaardigde gronden opleveren om de registraties te handhaven. Dit oordeel wordt als volgt toegelicht.

3.16 De commissie realiseert zich dat de consument mede door persoonlijke omstandigheden in een problematische schuldensituatie is gekomen en het voor de consument een stressvolle periode is geweest en nog steeds is. Dit is echter, hoe vervelend ook, een omstandigheid die binnen de risicosfeer van de consument valt. Positief is dat de consument sinds 1 april 2025 beschikt over een vast dienstverband. Daarentegen heeft de consument onvoldoende aangetoond dat hij niet langer hoeft te worden beschermd voor het aangaan van nieuwe financiële verplichtingen. Tijdens de zitting heeft de consument bevestigd dat hij het bedrag wat hij heeft ontvangen uit hoofde van het vonnis van 12 juni 2024 uiteindelijk niet heeft gebruikt voor het aflossen van zijn schuld bij de bank, maar met dit bedrag zijn schulden bij andere schuldeisers heeft voldaan. Ook heeft hij aangegeven dat hij op dit moment niet in staat is zijn lopende vordering bij de bank volledig te voldoen. Dit in overweging nemende concludeert de commissie dat de consument langer dient te worden beschermd tegen het aangaan van nieuwe financiële verplichtingen en van een structureel stabiele positie op dit moment nog geen sprake is.

3.17 De consument heeft naar het oordeel van de commissie onvoldoende aangetoond dat het verbouwen van zijn woning op dit moment een zodanig zwaarwegend belang is dat dit verwijdering van de registraties rechtvaardigt. Voor de commissie is niet komen vast te staan dat de huidige woonsituatie voor de consument onhoudbaar is. Ook is de commissie niet gebleken dat zijn aanbod aan zijn zus haar bij te staan bij de aankoop van een woning van absolute noodzaak is die verwijdering van de registraties rechtvaardigt.

3.18 De commissie begrijpt dat de consument graag zijn woning wil verbouwen en hiermee een gezonde leefomgeving voor hemzelf zijn gezin wil creëren.

Maar kredietverstrekkers hebben er ook belang bij dat zij de betaalhistorie van de consument kunnen zien in hun afweging al dan niet een krediet aan de consument te verstrekken. Dit geldt te meer nu de vordering niet is voldaan. De commissie is van oordeel dat het belang van de bank op dit moment zwaarder weegt dan het belang van de consument en de consument nog langer beschermd dient te worden tegen overkreditering.

3.19 De consument verwijt de bank dat zij geen oog heeft gehad voor zijn persoonlijke omstandigheden en geen goede belangenafweging heeft gemaakt. Dit verwijt leidt niet tot een andere uitkomst van de door de commissie gemaakte belangenafweging.

3.20 Voor de stelling van de consument dat de bank onvoldoende heeft gedaan om tot een oplossing te komen, vindt de commissie geen aanknopingspunten in het dossier. Met de overgelegde stukken, waaronder een deel van de bankadministratie, heeft de bank volgens de commissie voldoende aangetoond dat de bank vaak op verschillende manieren heeft geprobeerd om in contact te treden met de consument om zijn situatie te bespreken en om tot een oplossing te komen.

3.21 De commissie wijst het verzoek tot een vroegtijdige verwijdering van de registraties daarom af. De commissie geeft de consument mee dat het in zijn belang is zo snel mogelijk tot een betalingsregeling te komen en de vordering te betalen. Zodra de vordering is voldaan kan de bank een einddatum laten registreren en kan de bewaartermijn van vijf jaar ingaan. De commissie voegt hier aan toe dat het de consument vrij staat om de bank over enige tijd opnieuw te benaderen. Het is niet uitgesloten dat de bank op een later moment (na het verstrijken van een deel van de bewaartermijn van vijf jaar) een andere afweging maakt als de consument dan kan aantonen dat hij structureel financieel stabiel is, er verder geen (problematische) schulden zijn en een zwaarwegend belang heeft bij verwijdering van de registraties.

4. De beslissing

De commissie wijst de vordering af.

Deze uitspraak is bindend. Of u tegen deze uitspraak beroep kunt instellen, kunt u nalezen in regel 7 van het Reglement Commissie van Beroep Kifid – vanaf 1 april 2024, te vinden op de website www.kifid.nl/reglementen-en-statuten. In regel 18.1 van dat reglement is bepaald dat beroep kan worden ingesteld tot 6 weken na de dag van deze uitspraak. Meer informatie over het instellen van beroep kunt u vinden op de website www.kifid.nl/in-beroep-gaan-bij-kifid.

Binnen 2 weken na verzending van de uitspraak kunt u schriftelijk verzoeken een overduidelijke vergissing in de uitspraak zoals een schrijffout, een verkeerde naam/datum of een rekenfout te herstellen. De beslissing in de uitspraak kan hiermee niet ter discussie worden gesteld. Ook kunt u binnen 2 weken na verzending van de uitspraak schriftelijk verzoeken de uitspraak aan te vullen als u vindt dat niet op alle onderdelen van uw vordering is beslist. Dit ziet niet op de situatie waarin u meent dat de Geschillencommissie Kifid niet op al uw argumenten is ingegaan. Meer informatie hierover staat onder vraag 58 en 59 van het Reglement Geschillencommissie Kifid – vanaf 1 april 2024, te vinden op de website www.kifid.nl/reglementen-en-statuten.

Contactgegevens Klachteninstituut financiële dienstverlening

Telefoonnummer: 070 - 333 8 999
Website: www.kifid.nl

Bijlage - Relevante bepalingen uit wet- en regelgeving

Algemene verordening gegevensbescherming (AVG)

Artikel 4

Voor de toepassing van deze verordening wordt verstaan onder:

1) „**persoonsgegevens**”: alle informatie over een geïdentificeerde of identificeerbare natuurlijke persoon („de betrokkene”); als identificeerbaar wordt beschouwd een natuurlijke persoon die direct of indirect kan worden geïdentificeerd, met name aan de hand van een identificator zoals een naam, een identificatienummer, locatiegegevens, een online identificator of van een of meer elementen die kenmerkend zijn voor de fysieke, fysiologische, genetische, psychische, economische, culturele of sociale identiteit van die natuurlijke persoon;
2) „**verwerking**”: een bewerking of een geheel van bewerkingen met betrekking tot persoonsgegevens of een geheel van persoonsgegevens, al dan niet uitgevoerd via geautomatiseerde procedés, zoals het verzamelen, vastleggen, ordenen, structureren, opslaan, bijwerken of wijzigen, opvragen, raadplegen, gebruiken, verstrekken door middel van doorzending, verspreiden of op andere wijze ter beschikking stellen, aligneren of combineren, afschermen, wissen of vernietigen van gegevens;

(...)

Artikel 6

1. De verwerking is alleen rechtmatig indien en voor zover aan ten minste een van de onderstaande voorwaarden is voldaan:
   a) de betrokkene heeft toestemming gegeven voor de verwerking van zijn persoonsgegevens voor een of meer specifieke doeleinden;
   b) de verwerking is noodzakelijk voor de uitvoering van een overeenkomst waarbij de betrokkene partij is, of om op verzoek van de betrokkene vóór de sluiting van een overeenkomst maatregelen te nemen;
   c) de verwerking is noodzakelijk om te voldoen aan een wettelijke verplichting die op de verwerkingsverantwoordelijke rust;
   d) de verwerking is noodzakelijk om de vitale belangen van de betrokkene of van een andere natuurlijke persoon te beschermen;
   e) de verwerking is noodzakelijk voor de vervulling van een taak van algemeen belang of van een taak in het kader van de uitoefening van het openbaar gezag dat aan de verwerkingsverantwoordelijke is opgedragen;
   f) de verwerking is noodzakelijk voor de behartiging van de gerechtvaardigde belangen van de verwerkingsverantwoordelijke of van een derde, behalve wanneer de belangen of de grondrechten en de fundamentele vrijheden van de betrokkene die tot bescherming van persoonsgegevens nopen, zwaarder wegen dan die belangen, met name wanneer de betrokkene een kind is.

De eerste alinea, punt f), geldt niet voor de verwerking door overheidsinstanties in het kader van de uitoefening van hun taken. (...)

Artikel 17

1. De betrokkene heeft het recht van de verwerkingsverantwoordelijke zonder onredelijke vertraging wissing van hem betreffende persoonsgegevens te verkrijgen en de verwerkingsverantwoordelijke is verplicht persoonsgegevens zonder onredelijke vertraging te wissen wanneer een van de volgende gevallen van toepassing is:
   a) de persoonsgegevens zijn niet langer nodig voor de doeleinden waarvoor zij zijn verzameld of anderszins verwerkt;
   b) de betrokkene trekt de toestemming waarop de verwerking overeenkomstig artikel 6, lid 1, punt a), of artikel 9, lid 2, punt a), berust, in, en er is geen andere rechtsgrond voor de verwerking;
   c) de betrokkene maakt overeenkomstig artikel 21, lid 1, bezwaar tegen de verwerking, en er zijn geen prevalerende dwingende gerechtvaardigde gronden voor de verwerking, of de betrokkene maakt bezwaar tegen de verwerking overeenkomstig artikel 21, lid 2;
   d) de persoonsgegevens zijn onrechtmatig verwerkt;
   e) de persoonsgegevens moeten worden gewist om te voldoen aan een in het Unierecht of het lidstatelijke recht neergelegde wettelijke verplichting die op de verwerkingsverantwoordelijke rust;
   f) de persoonsgegevens zijn verzameld in verband met een aanbod van diensten van de informatiemaatschappij als bedoeld in artikel 8, lid 1.

(...)

Artikel 21

1. De betrokkene heeft te allen tijde het recht om vanwege met zijn specifieke situatie verband houdende redenen bezwaar te maken tegen de verwerking van hem betreffende persoonsgegevens op basis van artikel 6, lid 1, onder e) of f), van artikel 6, lid 1, met inbegrip van profilering op basis van die bepalingen. De verwerkings-verantwoordelijke staakt de verwerking van de persoonsgegevens tenzij hij dwingende gerechtvaardigde gronden voor de verwerking aanvoert die zwaarder wegen dan de belangen, rechten en vrijheden van de betrokkene of die verband houden met de instelling, uitoefening of onderbouwing van een rechtsvordering.

(...)